

جمله مرکب^۱ و حذف معادل‌ها^۲

در زبان فارسی

(بحث در زبان شناسی تأویلی - تولیدی^۳)

جمله در فارسی از نظر دستور تأویلی - تولیدی بر دو گونه است : جمله تک پایه^۴ و جمله چندپایه^۵. جمله تک پایه آنست که حامل یک پیام ذهنی^۶ باشد، مانند جمله‌های ۱- الف و ب :

۱- الف - بچه‌ها در کوچه بازی می‌کنند.

ب - بچه‌ها در کوچه سروصدرا راه می‌اندازند.

جمله چندپایه جمله‌ایست که حاوی دو یا چند پیام ذهنی باشد و به سخن دیگر از دو یا چند جمله تک پایه تأویل یافته باشد. جمله‌های چندپایه، از نظر نحوی، خود به دو گروه عمده بخش پذیرند : یکی جمله‌های مرکب (پیوندی) و دیگری جمله‌های ترکیبی (پیچیده)^۷. جمله‌های مرکب از به هم پیوستن دو یا چند جمله تک پایه‌ای به دنبال هم و با واسطه پیوندهای همپایه^۸ (حرروف ربط همپایه) تأویل

می یابند ، مانند جمله شماره ۲ :

- ۲- بچه‌ها در کوچه بازی می کنند و سروصدرا راه می اندازند .
اما جمله ترکیبی از تداخل^۱ یک یا چند جمله دخیل^۲ در یک جمله مدخل^۳ حاصل می شود و یکی از انواع آن به شکل جمله ۳ می باشد :
- ۳- بچه‌هایی که در کوچه بازی می کنند سروصدرا راه می اندازند .

* * *

بحث ما در این تحقیق محدود است به جمله‌های مرکب که نمونه آن به صورت جمله شماره ۲ در بالا معرفی گردید . منظور از این بحث نشان دادن این حقیقت است که آن دسته از جمله‌های زیر ساختی^۴ که در ساخت جمله مرکب به کار می روند اگر دارای عناصر هم معنای مشترک باشند یکی از عناصر هم معنای که در مقام تکرار قرار می گیرد از روساخت جمله حذف می گردد . برای نمونه جمله شماره ۲ را بررسی می کنیم . این جمله مرکب در زیر ساخت خود از دو جمله شماره ۱- الف و ب متشکل شده . عناصر مشترک هم معنای بین این دو جمله عبارتند از «بچه‌ها» و «در کوچه» که پس از کاربرد تأویل پیوندی از روساخت جمله ب حذف شده‌اند و جمله ب به شکل رشته «سروصدرا راه می اندازند» درآمده است . هر فارسی زبانی که جمله مرکب شماره ۲ را مطالعه کند عبارت «سروصدرا راه می اندازند» را به معنای «بچه‌ها در کوچه سروصدرا راه می اندازند» تعبیر می کند و نه به معنای دیگری ، مثلاً شبیه به «ماشین‌ها در خیابان‌ها سروصدرا راه می اندازند» یا «طوطی‌ها در قفس سروصدرا راه می اندازند» وغیره . علت آن اینست که رشته «سروصدرا راه می اندازند» در رابطه با یک جمله دیگر یعنی جمله الف (بچه‌ها در کوچه بازی می کنند) رخداده و در واقع ، با آن پیوند یافته است . بدون تردید یک قاعدة کلی زبان فارسی براین قبیل جمله‌ها حاکم است که هر فارسی زبان ناخود آگاه از آن پیروی می کند و به موجب آن مفهوم «بچه‌ها» و «در خیابان» را از عبارت «سروصدرا راه می اندازند» حدس می زند و پیش‌بینی می کند . از

سوی دیگر، اگر رشتہ « سرو صدا راه می‌اندازند » بخشی از یک جمله مرکب نبود و ارتباطی با فحوای موجود نداشت، از نظر یک فارسی زبان بی‌مفهوم و یا دست کم نارسا می‌نمود. پس ناچار باید دید آن قاعدة کلی زبان فارسی که بر حذف عناصر روساختی و حدس عوامل ژرف ساختی (عوامل معنایی) حاکم می‌باشد چیست.

قاعده ۹ :

شرط حذف یک یا چند عنصر معنایی از روساخت جمله اینست که بر ژرف ساخت (معنای) جمله نقصانی حاصل نکند و عنصر محذوف همچنان در ژرف ساخت جمله مفهوم و قابل استنباط باشد.
(وثوقی، ۱۳۴۵، ص ۱۲۶).

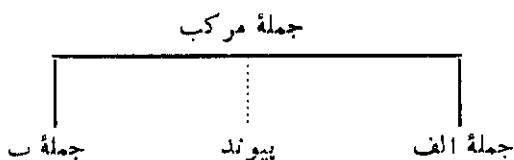
اکنون عناصر محدود را بادر نظر گرفتن قاعدة بالا در چند نمونه از جمله‌های

مرکب فارسی ملاحظه می‌کنیم:

- ۴- امروز من پیاده به اینجا آمدم اما دوستم با دوچرخه.
- این جمله از دو پیام یا از دو جمله زیر ساختی الف و ب تأویل یافته:

  - الف - امروز من پیاده به اینجا آمدم.
  - ب - امروز دوستم با دوچرخه به اینجا آمد.

برای این که دو جمله تک پایه‌ای بالا به جمله مرکب تبدیل یابد الزاماً تأویل‌هایی را در روساخت خود متتحمل می‌شود که به ترتیب عبارتند از: اول تأویل افزایش عامل پیوند همپاییه، این تأویل، به طور کلی، پیوند همپایه متناسبی را در آغاز کلیه جمله‌های تک پایه بجز اولین جمله می‌افزاید. در مورد جمله ۴ طبق همین قاعده پیوند مناسب به آغاز جمله درمی‌آید، به شکل نمودار زیر:

کاربرد این تأویل، جملات الف و ب را به صورت رشته زیر تأویل می‌دهد:
 «امروز من پیاده به اینجا آمدم اما امروز دوستم با دوچرخه به اینجا آمد».
 دومین عمل تأویل عبارت است از تأویل حذف دومین معادل هم‌معنا که در
 مقام تکرار در جمله مرکب حاصل (از تأویل ماقبل) واقع شده است. عناصر معادل
 هم‌معنا در جمله بالا عبارتند از «امروز» و «به اینجا آمد» که پس از حذف آنها در
 جمله ب رشته زیر بدست می‌آید:

امروز من پیاده به اینجا آمدم اما _____ دوستم با دوچرخه _____.

یا: امروز من پیاده به اینجا آمد اما دوستم با دوچرخه.

اکنون عناصر محدود جمله مرکب را در مثال دیگری بررسی می‌کنیم:

۵- برادرم پیاده روی را دوست دارد اما من نه.

این جمله نیز در زیر ساخت خود از دو جمله تک‌پایه به شکل الف و ب
 درست شده که عبارتند از:

الف - برادرم پیاده روی را دوست دارد.

ب - من پیاده روی را دوست ندارم.

چنانچه تأویل افزایش پیوند بر دو جمله بالا اعمال شود، نتیجتاً، پیوند
 مناسبی مانند «اما»، «ولی» یا «لکن» بر سر دومین جمله زیر‌ساختی (جمله ب)
 افزوده می‌شود تا جمله الف و ب را به هم پیوند دهد که در این صورت به شکل
 رشته زیر در می‌آیند:

«برادرم پیاده روی را دوست دارد اما من پیاده روی را دوست ندارم».

پس از کاربرد تأویل حذف معادل‌ها (دومین نوع تأویل)، جمله بالا به صورت

زیر تأویل می‌یابد:

«برادرم پیاده روی را دوست دارد اما من _____

_____ نه».

یا: برادرم پیاده روی را دوست دارد اما من نه.

مثال دیگر^{۱۲} :

ع - در پایان مسابقه‌ها هفت طلا به میزبان رسید ، دو طلا به ایران ، یک طلا به فنلاند و یک طلا هم به کوبا .

این جمله مرکب خود از چهار جمله زیر ساختی به ترتیب زیر تأویل یافته است:

الف - در پایان مسابقه هفت طلا به میزبان رسید .

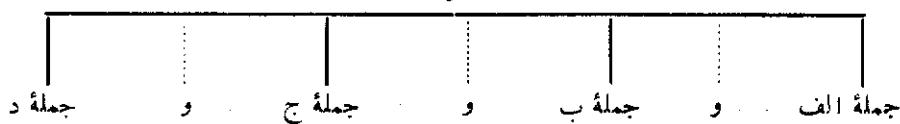
ب - در پایان مسابقه دو طلا به ایران رسید .

ج - در پایان مسابقه یک طلا به فنلاند رسید .

د - در پایان مسابقه یک طلا هم به کوبا رسید .

اولین عمل تأویل پیوند مناسبی را به آغاز کلیه جمله‌های زیر ساختی بجز اولین جمله می‌افراشد ، مانند نمودار درختی زیر :

جمله مرکب

که در نتیجه چهار جمله «الف» تا «د» را به رشته پیوندی (رشته میان ساختی) زیر تأویل می‌دهد :

در پایان مسابقه هفت طلا به میزبان رسید و در پایان مسابقه دو طلا به ایران رسید و در پایان مسابقه یک طلا به فنلاند رسید و در پایان مسابقه یک طلا هم به کوبا رسید .

دومین عمل تأویل ، بنابر قاعده ، معادل‌های هم‌معنا را که در مقام تکرار می‌باشند از رو ساخت جمله مرکب حاصله حذف می‌نماید و در نتیجه رشته میان ساخت بالا به صورت رشته زیر تأویل می‌یابد :

در پایان مسابقه هفت طلا به میزبان رسید و ————— دو طلا به ایران

و یک طلا به فنلاند و یک طلا
هم به کوبا .

که چنانچه به شکل پیوسته نوشته شود جمله دستوری و مقبول زیر را به دست خواهد داد :

« در پایان مسابقه هفت طلا به میزبان رسید و دو طلا به ایران و یک طلا
به فنلاند و یک طلا هم به کوبا ».

سومین عمل تأویل پیوندی عبارتست از تأویل اختیاری^{۱۴} حذف کلیه پیوندهای همپایه از آغاز کلیه جمله‌های زیرساختی به جز آخرین آنها به شرطی که عین هم باشند . با به کار بردن این تأویل رشتہ بالا به شکل جمله دستوری زیر تغییر شکل می‌یابد :

« در پایان مسابقه هفت طلا به میزبان رسید ، دو طلا به ایران ، یک طلا
به فنلاند و یک طلا هم به کوبا ».

* * *

از بررسی جمله‌های ۴ تا ۶ ملاحظه گردید که شرط حذف عناصر از رو ساخت جمله‌های مرکب وجود معادلهای هم معنایی است که در جمله‌های زیرساختی آنها به طور مکرر رخ داده باشند . اما قاعدة تأویل پیوندی به حذف عناصر هم معنای محدود نمی‌شود و دارای مرحله پیچیده‌تری نیز هست که تا کنون ناگفته مانده و زبان شناسان منجمله سلسه - مورسیا و فریمن^{۱۵} آن را بازسازی^{۱۵} جمله مرکب نامیده‌اند . نگارنده ترجیح می‌دهد (به دلایلی که بیان خواهد شد) آن را از این پس « پیوند مجدد » بنامد .

تعریف :

پیوند مجدد عملی است که طی آن عنصری از دوین جمله زیرساختی با یک عنصر هم نقش از جمله ماقبل خود همثبن می‌شود و بلا فاصله به ذیبال آن پیوند می‌یابد .

معمولًاً معادل‌هایی که از نظر دستوری دارای یک نقش واحد هستند چنین تأویلی را متحمل می‌شوند. برای روشنگری، جمله شماره ۷ را که از کتاب فارسی سوم دستان گرفته شده بررسی می‌نماییم چراکه نمونه ساده‌ای از این نوع تأویل در آن به کار رفته است:

۷- نماینده کلاس باید مرتب و منظم باشد.

این جمله مرکب شامل یک گروه صفت مرکب (مرتب و منظم) است. به طور کلی این جمله از دو جمله زیرساختی الف و ب به ترتیبی که در زیر آمده تأویل یافته است:

الف - نماینده کلاس باید مرتب باشد.

ب - نماینده کلاس باید منظم باشد.

اولین عمل تأویل، پیوند مناسبی را در آغاز دومین جمله زیرساختی می‌افزاید و آن دورا به صورت زیر بهم پیوند می‌دهد:

«نماینده کلاس باید مرتب باشد و نماینده کلاس باید منظم باشد».

دومین عمل تأویل، عنصر یا عناصر هم‌معنای تکراری («نماینده کلاس» و «باشد») را از رو ساخت جمله (میان ساختی) حاصله حذف می‌کند و در نتیجه جمله بالا را به شکل رشته زیر تأویل می‌دهد:

نماینده کلاس باید مرتب باشد و ————— منظم —————.

سومین عمل تأویل که عبارتست از «تأویل حذف پیوندهای همپایه به جز آخرین پیوند»، براین جمله عملی نیست چون در این جمله تنها یک پیوند («و») رخ داده است.

چهارمین تأویل جمله پیوندی که کاربرد آن را برای اولین بار بر جمله شماره ۷ ملاحظه می‌کنیم، تأویلی است که عنصری را از دومین جمله زیرساختی، با واسطه پیوند با معادل هم نقش آن از جمله زیرساختی ماقبل همنشین می‌کند. به سخن دیگر، آن دو عنصری که از جمله میان ساختی حاصله دارای نقش دستوری یکسان

(ولی معانی متفاوت) هستند پیوند مجدد حاصل می نمایند^{۱۷} (یا به قول سلسه - مورسیا و فریمن بازسازی می شوند) و پیوند بین دو جمله تا حد پیوند بین دو عنصر یا دو گروه خلاصه می شود. در این نوع پیوند همیشه عنصر هم نقش در جمله زیرساختی اول پیش از معادل هم نقش خود از جمله زیرساختی دوم قرار می کیرد. نحوه تأویل (به طور اجمالی و ساده) به شکلی است که در زیر نشان داده می شود. در این تأویل دو گروه صفت به اهم پیوند حاصل می کنند و به گروه صفت مرکب تبدیل می شوند :

$$\frac{\text{نماینده کلاس باید مرتب باشد و منظم باشد}}{\frac{\text{نماینده کلاس باید مرتب و منظم باشد}}{\frac{۲}{۳}} \leftarrow \frac{۱}{۴} \frac{۲}{۳} \frac{۱}{۴+۲}}$$

اکنون نمونه دیگری را که حاوی پیچیدگی افزونتری می باشد بررسی می نماییم^{۱۸} :

۸- در مسابقات مشتزنی آلمان شرقی عبادی و ابراهیم زاده مدال طلا گرفتند .

این جمله از دو جمله زیرساختی تأویل یافته است که عبارتند از :

الف - در مسابقات مشتزنی آلمان شرقی عبادی مدال طلا گرفت .

ب - در مسابقات مشتزنی آلمان شرقی ابراهیم زاده مدال طلا گرفت .

چنانچه تأویل افزایش پیوند و همچنین تأویل حذف معادلهای معناهم بر دو

جمله «الف» و «ب» به کار رود رشته زیر حاصل می شود :

در مسابقات مشتزنی آلمان شرقی عبادی مدال طلا گرفت و

ابراهیم زاده .

سومین تأویل (تأویل حذف پیوندهای همپایه) براین جمله عملی نیست اما

چهارمین عمل تأویل ، که عبارتست از تأویل پیوند مجدد ، فاعل جمله «ب» را با

فاعل جمله «الف» همتشین می سازد. آخرین تأویل نوعی تأویل اجباری برای برقراری

تطابق شمار بین فاعل و فعل است که رابطه شمار بین فاعل مركب (جمع) و فعل اصلی (فرد) را اصلاح می کند . در نتیجه این دو تأویل ، رشته فوق به شکل روساختی زیر تأویل می یابد :

«در مسابقات مشت زنی آلمان شرقی عبادی و ابراهیم زاده مدال طلا گرفتند».

مثال دیگر^{۱۹}:

۹- در این مسابقه کشورهای آمریکا، سوروی، انگلستان، کوبا، ایوپی، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز شرکت داشتند.

این جمله مركب از هشت جمله تک پایه‌ای زیر تأویل یافته است که زیرساخت آن را تشکیل می‌دهند و به ترتیب رخداد عبارتند از :

الف - در این مسابقه کشور آمریکا شرکت داشت.

ب - در این مسابقه کشور شوروی شرکت داشت.

ج - در این مسابقه کشود انگلستان شرکت داشت.

د - در این مسابقه کشور کوبا شرکت داشت.

۵ - در این مسابقه کشور اتیوپی شرکت داشت.

و - در این مسابقه کشور فنلاند شرکت داشت .

ز - در این مسابقه کشور تونس شرکت داشت.

ح - در این مسابقه کشور بلغارستان نیز شرکت داشت.

پس از کاربرد اولین عمل تأویل، پیوند مناسبی (مانند «و») به آغاز کلیه جمله‌های تک‌پایه به جز اولین جمله افزوده می‌شود که نمودار درختی آن به شکل زیر است:

جملہ مركب

در نتیجه جمله‌های تک‌پایه‌ای «الف» تا «ح» به شکل رشته پیوند یافته زیر تأویل می‌یابند:

در این مسابقه کشور آمریکا شرکت داشت و در این مسابقه کشور سوری
شرکت داشت و در این مسابقه کشور انگلستان شرکت داشت و در این مسابقه کشور
کوبا شرکت داشت و در این مسابقه کشور ایوبی شرکت داشت و در این مسابقه
کشور فنلاند شرکت داشت و در این مسابقه کشور تونس شرکت داشت و در
این مسابقه کشور بلغارستان نیز شرکت داشت.

جمله مرکب بالا از ۵۷ واژه و هفت پیوند («و») متشکل شده که جمعاً بالغ
بر ۴۶ واژه می‌باشد.

اکنون چنانچه تأویل حذف دومین معادل هم معنا بر جمله مرکب حاصله
(یعنی اولین میان ساخت) به کار رود، کلیه معادل‌های تکراری (به شرطی که به‌زرف
ساخت جمله لطمی وارد نسازند) از روساخت آن محفوظ می‌گردند. برای
نشان دادن میزان عناصر حذف شده جای آنها را در روساخت جمله زیر نشان
می‌دهیم:

در این مسابقه کشور آمریکا شرکت داشت و شوروی
و انگلستان و کوبا و ایوبی و فنلاند و تونس و بلغارستان نیز.

سومین عمل تأویل آنست که کلیه پیوندهای همپایه مشابه («و») را به جز
آخرین پیوند به طور اختیاری از روساخت جمله مرکب حذف می‌کند به شرطی
که همه پیوندها از یک نوع باشند. در شکل نوشتار معمولاً نشانه ویرگول (،)
جای پیوند محفوظ قرار داده می‌شود. در نتیجه رشته حاصل به صورت زیر تغییر
شکل می‌یابد:

«در این مسابقه کشور آمریکا شرکت داشت، شوروی، انگلستان، کوبا،

اتیوپی، تونس، فنلاند و بلغارستان نیز».

رشته میان ساخت بالا، باحتساب پیوند («و»)، از ۱۶ واژه منشکل شده که با یک حساب ساده به این حقیقت مهم پی‌می‌بریم که تعداد $= 48 - 16 = 32$ واژه به عنوان معادلهای هم‌معنای تکراری از روساخت جملهٔ مرکب حذف شده‌اند در حالی که معنای آنها همچنان از رشته به دست آمده قابل پیش‌بینی و تعبیر است. با وجود این رشته میان ساختی فوق هنوز هم به‌شکل یک جملهٔ دستوری در نیامده است چرا که مستلزم تأویل‌های دیگریست که ذیلاً بررسی می‌نماییم.

چهارمین عمل تأویل همان تأویل پیوند مجدد است که همان‌طور که قبل اذکر شد سلسله – مورسیا و فریمن از آن به نام تأویل بازسازی جملهٔ مرکب بساد کرده‌اند. این تأویل عملی است که طی آن یک مقولهٔ دستوری در جملهٔ مرکب با یک مقولهٔ دستوری ماقبل خود همنشین می‌گردد و بلافصله به دنبال آن پیوند می‌یابد. شرط لازم برای این تأویل (همان‌طور که قبل اذکر گردید) اینست که هر دو گروه دارای نقش دستوری همانند باشند، مثلًاً هر دو فاعل، مفعول، قید زمان، قید مکان و نظیر آنها باشند. تأویل همنشینی در هر بار فقط برای یک عنصر به کار می‌رود و در موارد متعدد به ترتیب توالی و یکی یکی انجام می‌گیرد. در رشته زیر کلیه عناصری که بدرنگ سیاه نوشته شده اساساً دارای یک نقش دستوری هستند:

در این مسابقه کشور آمریکا شرکت داشت، شوروی، انگلستان، کوبا، اتیوپی، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز.

و به صورت زیر در هر بار یکی پس از دیگری با عنصرهای ماقبل خود تأویل پیوند مجدد را می‌پذیرد:

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی شرکت داشت، انگلستان، کوبا، اتیوپی، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز.

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی، انگلستان شرکت داشت، کuba، اتیوپی، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز.

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا شرکت داشت، ایوبی، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز.

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا، ایوبی شرکت داشت، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز.

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا، ایوبی، فنلاند، شرکت داشت، تونس و بلغارستان نیز.

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا، ایوبی، فنلاند، تونس شرکت داشت و بلغارستان نیز.

در این مسابقه کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا، ایوبی، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز شرکت داشت.

سرانجام آخرین رشته بالا تأویل تطابق شمار بین فاعل مرکب (کشور آمریکا، شوروی، انگلستان، ...) و فعل جمله (شرکت داشت) را متحمل شده و به صورت جمله روساختی زیر، که از هر لحاظ منطبق با قواعد دستوری زبان فارسی است، تبدیل می‌شود:

در این مسابقه کشورهای آمریکا، شوروی، انگلستان، کوبا، ایوبی، فنلاند، تونس و بلغارستان نیز شرکت داشتند.

قاعدۀ ۳ :

معمولًا "دو یا چند گروه به شرطی تأویل پیوند مجدد (یا همنشینی) را می‌پذیرند و تشکیل یک گروه مرکب را می‌دهند که از لحاظ دستوری دارای نقش همانند باشند، یعنی متعلق به یک مقوله خاص دستوری (فاعل، مفعول، صفت، قید وغیره) باشند. (وثوقی، ۱۳۵۴، ص ۱۳۲).

بنابر قاعدۀ بالا، همنشینی مقوله‌های غیرهم نقش باساخت نحوی زبان فارسی منطبق نبوده و جمله‌هایی که این چنین ترکیب‌ها را دربرمی‌گیرند نامطلوب و مردود

می‌نمایند؛ شبیه نمونه‌های زیر که با نشانه ستاره مشخص شده‌اند:

* احمد یک فوتبالیست و جوان است. (پیوند اسم و صفت)

* ما دیروز و در خانه استراحت کردیم. (پیوند قید زمان و قید مکان)

* کارمند محض بر با سرعت و خندان سند ما را در دفتر ثبت نمود. (پیوند اسم و قید)

* * *

از بحث پیوندگردهای هم‌نقش در جمله‌های مرکب نباید چنین قیاس کرد که کلیه گروه‌های اسمی مرکب از دو یا چند جمله زیر‌ساختی تأویل یافته‌اند چون گروه‌های اسمی مرکبی نیز یافت می‌شوند که از این قاعده مستثنی می‌باشند و کماکان در ژرف ساخت جمله رخ می‌دهند. علت آن اینست که در هر زبان عناصری مانند حروف اضافه (در فارسی مانند: بین، میان، مابین وغیره) یا فعل‌های بخصوصی (در فارسی مثل: شبیه بودن، جدایی اندختن، جدا کردن، ازدواج کردن - دو نفر باهم - وغیره) وجود دارند که در رابطه با خود، رخداد یک گروه اسمی مرکب را الزامی می‌سازند. برای مثال به جمله‌های زیر توجه می‌کنیم:

۱۰- در هواییما یک نفر ڈاپنی بین من و دوستم نشسته بود.

۱۱- شخصیت‌رضا و پدرش خیلی به هم شبیه است.

۱۲- بین ایالت میسوری و ایلینوی رودخانه می‌سی‌سی‌پی جریان دارد.

۱۳- رود ارس قسمتی از خاک ایران و شوروی را از هم جدا می‌سازد.

۱۴- روزگار بین آن زن و شوهر جدایی انداخت.

۱۵- ماه‌گذشته عصمت و رسول (باهم) ازدواج کردند.

در جمله‌های بالا، هر یک از گروه‌های اسمی که با حروف سیاه نوشته شده است مستقیماً در ژرف ساخت جمله مربوطه رخ داده و کماکان در روساخت جمله نیز ظاهر شده است. به سخن دیگر، این گروه‌های اسمی نمی‌توانند از دو جمله تک‌پایه‌ای تأویل یافته باشند. برای پی‌بردن به این حقیقت می‌توان، مثلاً، جمله

شماره ۱۰ را به طور آزمایشی به دو جمله زیر ساختی «الف» و «ب» تفکیک نمود و ملاحظه کرد که این جملات از نظر دستوری ناممکن و غیرپذیرفتی می‌باشند:

الف - در هوایپما یک نفر ژاپنی بین من نشسته بود.

ب - در هوایپما یک نفر ژاپنی بین دوستم نشسته بود.

همین آزمایش را می‌توان در مورد سایر جملات (۱۱-۱۵) نیز انجام داد.

نتیجه:

۱- تأویل حذف عناصر هم‌معنا از روساخت جمله مرکب با شرایطی که ذکر شد به تعداد زیاد در زبان فارسی انجام می‌گیرد و چنانچه از نمونه‌های مختلف و بخصوص از جمله شماره ۹ ملاحظه گردید (که ۴۸ واژه از مجموع ۶۴ واژه زیر ساختی حذف گردید) تمامی مفهوم جمله مرکب از روساخت خلاصه شده‌آن قابل پیش‌بینی و تعبیر می‌باشد. عمل حذف معادلهای هم‌معنا در سایر زبان‌ها نیز صورت می‌گیرد و یکی از ویژگی‌های همگانی زبان به‌طور اعم می‌باشد.

اگر عناصر معادل و تکراری حذف نمی‌شد، زبان انسان چه تفاوتی با وضع موجود پیدا می‌کرد؟ بدون تردید گفتار انسان مملو از تکرار مکرات و اقلام بدیهی و حشو و زواید غیر لازم می‌گردید که نتیجتاً گفتار شخص نه تنها طولانی و ملال انگیز می‌شد، بلکه مستلزم صرف وقت بیشتر و انرژی افزونتی نیز می‌گردید.

۲- با توجه به نکته بسالا، گیرنده یک پیام چه از طریق شنیدن و چه از راه خواندن مجبور است مقدار نسبتاً زیادی از اصل پیام را از روی (به اصطلاح) فحوای کلام و به وسیله حدس و پیش‌بینی از روساخت پیام دریافت شده در ذهن خود بازسازی و تعبیر کند، چون پیامی که به او می‌رسد، در نتیجه حذف عناصر متعدد و تأویل‌های مختلف، خلاصه و فشرده است. لذا این ادعای معروف زبان‌شناسان توصیف گرا که جنبه‌های شنیدن و خواندن زبان دو جنبه غیرفعال و صرفاً دریافت‌کننده است، با توجه به آنچه که گذشت، مورد تردید و سوال قرار

می‌گیرد . موضع نگارنده اینست که عمل پیش‌بینی و بازسازی مفهوم کامل پیام از خواص تولیدی و فعل جنبه‌های شنیدن یا خواندن زبان است .

۳- زبان انسان مانند سایر الگوهای رفتاری و نهادهای اجتماعی اوپیر و اصل صرفه‌جویی است . انسان در کاربرد زبان ، بنا بر نظریه اقتصاد در زبان^{۲۰} (از آندره مارتینه، ۱۹۶۰، ص ۱۶۷) ، سعی می‌کند با صرف حداقل انرژی و تلاش ، عمل پیام‌رسانی را انجام دهد . این کار صرفاً در جنبهٔ اجرایی زبان^{۲۱} صورت می‌پذیرد و تا حدی است که به اصل پیام لطمہ‌ای وارد نشود .

۴- سخنگویان یک زبان نحوه حذف معادل‌های هم‌معنا و رعایت اصل اقتصاد در کاربرد زبان را از سین کودکی و به همراه زبان مادری فرامی‌گیرند و این کار جنبهٔ آموزشی و یادگیری رسمی ندارد ، بلکه به طور طبیعی فراگرفته می‌شود . به سخن دیگر ، کاربرد تأویل حذف معادل‌های تکراری ، جنبهٔ فراگیری^{۲۲} دارد و نه جنبهٔ یادگیری^{۲۳} ، چه این دو روند از نظر روان‌شناسی زبان^{۲۴} از یکدیگر متمایز دانسته شده‌اند .^{۲۵}

۵- گرچه در این بررسی در مورد حذف عناصر معادل از رو ساخت سایر انواع جمله به جز جملهٔ مرکب بعضی به میان نیامده ، اما لازم به یادآوری است که عمل حذف عناصر رو ساختی محدود و منحصر به جمله‌های مرکب نیست (در این مورد رک : انواع تأویل و جمله‌ها ، بخش ۶ و ۷ ، وثوقی ، ۱۳۵۴) ، اما چون حذف معادل‌ها در جمله‌های مرکب آشکارتر و به میزان فراوان‌تر انجام می‌گیرد ، از این‌رو به بررسی حذف عناصر رو ساختی در این جمله‌ها ارجحیت داده شد .

یادداشت‌ها

1. compound sentence
2. equivalent deletion
3. transformational generative grammar
4. single - based sentence
5. multiple - based sentence
6. preposition
7. complex sentences
8. co - ordinating conjunctions
9. embedding
10. embedding (constituent) sentence
11. matrix sentence
12. underlying sentence

۱۳- این مثال (جمله ۶) از گزارشی زیرعنوان «مسابقات مشتزنی در آلمان شرقی» می‌باشد که از صفحه آخر روزنامه کیهان هوابی مورخ ۲۱ تیر ماه ۱۳۵۷ اخذ شده است.

14. arbitrary transformation
15. Celce - Mursia & Freeman
16. restructure

۱۷- نباید فراموش کرد که تأویل پیوندی قبل‌اً یک بار طی اوین تأویل بهطور اجباری بر جملات زیرساختی اعمال گردید و این بار مجددآ بین دو عنصر هم نقش (عناصر غیرهم معنا) تعبیل می‌گردد، از اینرو نگارنده آن را «پیوند مجدد» می‌نامد.

۱۸- این جمله نیز از همان گزارش کیهان آورده شده است.

۱۹- ایضاً از همان گزارش کیهان.

20. language economy

21. performance

22. acquisition

23. learning

24. psychology of language or psycholinguistics

. Krashen, 1977 : ۲۵

كتاب نامه

1. Celce - Mursia , M. & Larsen - Freeman, D. ; « An English Grammar for Teachers of English as a Second or Eoreign Language», Newbury House, 1978 (in print).
  2. Chomsky, N. ; « Aspects of the Theory of Syntax », MIT Press, 1965.
  3. Krashen, Stephen D. ; « Aptitude and Attitude in Relation to 2nd Language Acquisition and Learning » for Diller K . (ed .) «Individual Differences and Universal Language Learning Attitude», Newbury House, 1977.
  4. Liles, Bruce L.; «An Introductory Transformational Grammar», Printice - Hall Inc., 1971.
  5. Martinette, A.; « Elements of General Linguistics», Faber & Faber, 1964.
- ۶- وثوقی ، حسین ؛ « دستور تأویلی زبان فارسی » ، ۱۳۵۴ ، پایی کمی ، دانشگاه
تربیت معلم تهران .